

Eidote

1/2006

TAIDEHISTORIAN AINEJÄRJESTÖLEHTI

MAISEMA

Eidotteen julkaisee Eidos ry. Eidos on Helsingin yliopiston taidehistorian opiskelijoiden ainejärjestö. Eidos toimii jäsentensä edunvalvojana ja linkkinä yliopiston, tiedekunnan, oppiaineen ja opiskelijoiden välillä. Eidos järjestää jäsenilleen toimintaa, muun muassa työelämäpahtumia, opintomatkoja, opintopiirejä sekä tietenkin juhlia. Eidos kokousta noin kahden viikon välein. Kokoukset ovat avoimia taidehistorian opiskelijoille. Lisätietoja Eidoksesta osoitteesta www.helsinki.fi/jarj/eidos. Sivuilta löytyvät myös ohjeet järjestön sähköpostilistalle liittymisestä. Eidoksen hallituksen tavoitat osoitteesta eidos-hall@helsinki.fi ja puheenjohtajan osoitteesta alina.manttari@helsinki.fi.

Alina Mänttari,
Eidoksen puheenjohtaja 2005

Eidote 1/2006

Sisällys

- 3 Pääkirjoitus
Linda Leskinen
- 4 Hitchcock vs Schjerfbeck
Noora Klami
- 8 Design outdoors!
Linda Leskinen
- 11 Pukumiehen Onnelassa
Petra Boije
- 14 Täällä Damaskos
Linda Leskinen
- 18 Piirustuslaitoksella
Anna Lindfors
- 22 Vittuun ARSE!
Ritva Silakka
- 20 Viimeinen sana

JULKAISIJA
Eidos ry.

PAINOS
110 kpl

PAINOPAikka
Limes ry:n graafiset laitokset

PÄÄTOIMITTAJA
Linda Leskinen
linda.leskinen@helsinki.fi

TOIMITUSSIHTEERI
Noora Klami
noora.klami@helsinki.fi

TAITTO
Petra Boije
petra.boije@helsinki.fi

KANNEN KUVA
Petra Boije

PÄÄTOIMITTAIALTA

LINDA LESKINEN

”Matka jatkui, maisemat kävivätyhää autiommiksi.” Kunnan toimittajana otin lainauksen suomenkielen sanakirjasta. 14-vuotiaana matkustin vanhempieni kanssa saksalaisilla Autobahnilla. Näkymiä häiritsi se, mitä en ajon aikana nähnyt eli asutus. Teinin varhaisia ympäristöesteettisiä huomioita oli, miten saksalaiset kaupungit tuntuivat olevan lähinnä saarekkeita moottoriteiden puristuksissa. Tiet määrittivät kaupunkeja, eikä toisin päin.

Maisema koostui lähinnä vihreistä kummuista ja harmaista vauhtiviivoista, tai näin ainakin olen halunnut muistaa. Itse asiassa muistikuva vaikuttaa kovasti futuristiselta maalaukselta! Senhän piti olla vain toteutumaton manifesti...

Maisema sinänsä voi tarkoittaa erilaisia asioita, yhteisenä määrittävänä tekijänä lienee arvatenkin subjekti, joka katseellaan ottaa näkymän haltuunsa ja määrittää sitä. Tässä Eidotteessa subjektin silmä lepää vuoroin Damaskoksessa, takaikkunalla tai näyteikkunalla Viiskulmassa. Olemme totuneet rakennettuun ympäristöön, mutta koulutautunut silmä näkee jotain myös talojen välissä: antaa maisemasuunnittelijan puhua. Havainnoitsijamme Ritva Silakka taas tutustui nykytaiteen museon suurnäyttelyyn. Mitä seuraa, kun hänen silmänsä päästetään irti?

Damaskoslaisilla on tapana viettää iltaa viereisen vuoren rinteillä seuraten auringonlaskua ja saastesumun kietoutumista pimeyteen. Vierailija tuskin unohtaa, miten koko valtava kattilalaakso samalla puhkeaa yhtäaikaiseen rukouskutsuun. Minareettien vihreät loisteputkivalot kuuluvat tähän maisemaan. Takaisin Suomeen. Kotiseudulla pääkaupunkiseudulla, huomatakseni, miten erottavia tekijöitä ei tunnu olevan. Ajatelkaa, miten kätevästi voi liikkua kummulta toiselle. Niillä on sellaisia nimiäkin kuin Matinkylä, Kauniainen tai Helsingin Keskusta. Eikä koskaan sovi unohtaa Espoota, Rooman lehtolasta, jonne kaikki tiet vievät, mutta jonne yksikään tienviitta ei osoita.

Hitchcock vs Schjerfbeck

– elokuvien maisemasta

—Voiko taiteilija
esittää muuta kuin
kohtaamistaan
maailman kanssa?

Maurice Merleau-Ponty

Kuva: Jeanloup Sieff

NOORA KLAMI

Alfred Joseph Hitchcock (1899–1980) on loistava ohjaaja luomaan erilaisia tiloja ja mielenmaisemia. Innostuin siksi *Aikakoikeita* – näyttelystä (Hyvinkään taidemuseo 14.11.2003–1.2.2004), jossa Hitchcockin elokuvia vertailtiin muun muassa **Helene Schjerfbeckin** (1862–1946) teoksiin.

Tila on elokuvissa pitkälti ihmisen luoma paikka, jossa kohtaavat ideologia, suunnittelija sekä mennyt ja nykyinen aika. Toisin kuin oikeassa elämässä, elokuvassa käytäntö ei ra-

joita paikkaa eivätkä tilajärjestelyt liikkeitä. Tila on sosiaalisen kanssakäymisen paikka ja se luo käsityksiä käyttäjistään, sekä kulttuurisista ja sukupuolten välisistä eroista. Yleensä elokuvat kuvaavat tapoja esittää rakennettua maisemaa ja tilaa syntyhetkensä kontekstissa. Elokuvan paikka on elämyksiä ja mielikuvia.

Hitchcock suunnitteli lavastusta pitkälti leikkien väreillä, valoilla ja kuvakulmilla, jotta pääsisi luomaan mahdollisimman oikean-

laisen tunnelman kuvauksia varten. Päätämällä mitä kohtauksia katsoja näkee ja mitä jää näkemättä, Hitchcock luo mielikuvia ja antaa katsojan muodostaa itse tilan, tilanteen, tunnelman, kauhun. Hyvin tehdyt elokuvan tilat voivat myöhemmin assosioitua todellisissa tilanteissa tietämättämme.

Arkkitehtuurin lisäksi elokuvien tiloja luovat aikaisemmat elokuvat. Varsinkin 1900-luvun alussa urbaanius tunkeutui elokuvaan. Esimerkiksi **Fritz Langin** *Metropolisin* (1926) tapaiset elokuvat voivat olla löydettävissä tämän päivän teoksista. Koska kaupunki ylittää tallentamiskykymme, jatkuu elokuvan kaupunki katsojan ympärille. Vihjeet ja kohtaukset sitoutuvat katsojan mielessä ja luovat oman maailmansa. Parikymppisenä Paramount Famous Players-Lasky -yhtiössä aloittanut Hitchcock ymmärsi jo varhain katsojan manipuloinnin roolin ja merkityksen. Hän käyttää paljon peilejä, rappuja, rajaa julkisen ja yksityisen välillä, valoja ja varjoja sekä äänimaailmaa hahmottamaan tilaa ja antamaan sille lisää merkityksiä. Esimerkkinä äänestä on *Vuokralaisen* (1927) katto-otos ja *Lintujen* (1963) musiikittomuus sekä voimistuvat siiven iskut.

Talo saa uusia merkityksiä *Takaikkunassa* (1954), jossa rajatut tilat avautuvat ulos. Muiden elämää seuraava mies asettaa

katsojankin tirkistelijän asemaan. Kauhun lisääntyessä kerrostalosta tulee labyrintti ja rajat ikään kuin liukuvat luoden taloon uusia tiloja. Elokuva pyörii rajoitetun liikumavaran sallimilla alueilla. Hitchcock asettaa katsojan roiston puolelle. Saman kohtauksen Hitchcock leikkasi kahteen eri kohtaan, mikä osoittaa häneltä dynaamisen tilan oivaltavaa käsittelemistä.

Kolmiulotteisen kuvan projisoimisessa kankaalle kuvasta tulee pintaa. Tätä elokuvan hienovaraisuutta ei sen alkuaikoina kauheasti noteerattu. Kuvan ulkopuolelle ei jätetty asioita, vaan kaikki mahdutettiin mukaan, aivan kuten maalaustaiteessa aiemmin. Taiteilijan ollessa riippuvainen mustasta ja valkoisesta väristä hän tarttuu käyttämään valoisia ja vaikuttavia efektejä. Kun ei käytä valmiita värejä (kuten värifilmeissä) vaan sekoittaa ne itse, on mahdollisuus saada sävyjä, joilla pääsee kauas alkuperäisestä. Elokuvassa mustavalkoinen on mielestäni vaikuttavin väri. Mielikuva tällaisesta elokuvasta on älykäs ja se vaikuttaa lähinnä siksi, koska vain musta, harmaa ja valkoinen tarjoavat raakaa materiaalia. Nostalgisuuden lisäksi mustavalkofilmii assosioituu vanhoihin valokuviiin ja valokuvataiteeseen yleensä.

Hieman ihasteltuani Hitchcockin tapaa luoda mielenmaisemia elokuvissaan,

**HITCHCOCK ON VALMIIDEN
TEOSTEN LISÄKSI
KÄYTTÄNYT ELOKUVISSAAN
KUVAKULMIA, HENKILÖITÄ
JA TILOJA, JOTKA OVAT KUIN
SUORAAN TUNNETUISTA
TAIDETEOKSISTA.**

pääsen vihdoon katsomaan, miltä **Laurent Fiévetin** näyttely vaikuttaa... Hitchcock ei ole ainoana elokuvaohjaajana kiinnostunut kuvataiteesta jopa siinä määrin, että on ottanut sen osaksi elokuvansa maailmaa.

Elokuva-analysointia ja -estetiikkaa Pariisin yliopistossa opettava fil. toht. ja elokuvatutkija Laurent Fiévet (s. 1969) on tehnyt väitöskirjan Alfred Hitchcockin elokuvien taidehistoriallisista vaikutteista. Hänellä oli vuonna 2003–2004 Hyvinkään taidemuseossa kahdeksan mediatekniikalla toteutettua installaatiota *Linnut*-elokuvasta (1963), sekä joitakin niistä myös nykytaidemuseo Kiasmassa Helsingissä.

Suomen elokuva-arkisto osallistui tapahtumaan näyttämällä Orionissa joitain näyttelyä täydentäviä elokuvia. Elokuvasarjan keskeisessä osassa oli ohjaaja Hitchcockin *Linnut*-elokuva, kuten Fiévetin tutkimuksissa ja näyttelyssäkin. Fiévet on löytänyt elokuvasta yhtymäkohtia Helene Schjerfbeckin omakuviin. Kuten elokuvissakin, Fiévetin näyttelyssä pääosassa on katsoja, joka tekee omat tulkintansa erilaisten vaikutteiden ristivalossa. Näyttely havainnollistaa eri taiteenlajien keskinäistä vuoropuhelua.

Fiévet on tutkinut muitakin Hitchcockin elokuvia löytäen niistä kohtauksia, jotka on

selvästi tehty eri taidesuuntien, aikakausi-
en ja taiteilijoiden inspiroimana. Hitchcock
on valmiiden teosten lisäksi käyttänyt elo-
kuvissaan kuvakulmia, henkilöitä ja tiloja,
jotka ovat kuin suoraan tunnetuista taide-
teoksista. *Psykossa* (1960) voi nähdä **Baco-
nin** töitä, **Munchin Huuto** löytyy *Linnuis-
ta*, **Velasquezin Venus** on *Vertigossa* (1958)
ja **Ullkomaankirjeenvaihtajassa** (1940) hol-
lantilaisen tuulimylyn sisätalaa on verrattu
Giovanni Piranesin romanttisiin raunio-
kellareihin. Epäsuorempia yhtymäkohtia
löytyy muun muassa *Takaikkunasta* (1954)
da Vincin Mona Lisaan, *Psykosta* **Edward
Hopperin** maalaukseen (kuvakulma, valot,
rajaus) *Talo rautatien lähellä* sekä *Lintujen
Tippi Hedrenistä* (pääosan esittäjä) Helene
Schjerfbeckin öljymaalaukseen (hiukset,
vaatteet, asento, ilme, kuvasommittelu)
Omakuva (1912).

Taidenäyttelyn installaatioiden tarkoi-
tuksena on asettaa katsoja vastakkain tu-
levaisuutensa kanssa, kokien pelkoa ja
jännitystä sekä ajan kulkua ja sen haavo-
ja. Samalla teokset kommentoivat kuvan
alkuperää ja kuvallisen ilmaisun lainalai-
suuksia. Installaatioissa voi olla nähtävil-
lä sekä Hitchcockille että Schjerfbeckille
tyypillinen introspektiivisen eli itsehavain-
noinnin menetelmä. Pääteoksessa *M-He-
lene* on katkelmia *Linnut*-elokuvasta sekä
Schjerfbeckin omakuvista. Tämä näyttää
mielenkiintoisella tavalla kahden suuren
taiteilijan teosten yhteneväisyyden.

Taidetyylit ja taiteilijat eivät ole täysin
sekaisin Hitchcockin elokuvissa, sillä sa-
massa elokuvassa esiintyvät taiteilijat edus-
tavat samaa (maantieteellistä) aluetta sekä

Elokuvasta *Psyko* (1960)

aikakautta. Hitchcockin arvellaan nähneen
Schjerfbeckin maalauksia 1950-luvulla tai-
teilijan näyttelyn kiertäessä USA:ta. Elo-
kuvan kuvien ja kuvakulmien lisäksi esim.
päähenkilön henkinen tila pelkistyy ja haa-
lenee Schjerfbeckin omakuvien tyylin mu-
kaan, mikä lisää uskomustani taiteen siirty-
misestä elokuvaan. Tosin *Linnut*-elokuvan
taiteellisista yhtymistä ollaan myös toista
mieltä: Schjerfbeck-tutkija **Risto Vainio** ei
usko Hitchcockin käyttäneen Munchia tai
Schjerfbeckiä elokuviansa innoittajina tai
ohjaajan edes törmänneen Schjerfbeckin
näyttelyyn Amerikassa.

Jäin miettimään ohjaajan motiiveja,

miksi hän on tuonut taidetta esille eloku-
vissaan? Vai onko tämä edes oleellista? Jot-
kin elokuvien kohtauksista ovat kuitenkin
niin tunnistettavia taidemaailman puolelta,
että se ei voi olla pelkkää sattumaa. Mut-
ta missä menee elokuvan ja ”taiteen” raja?
Taiteen kentällä ei ole uutta lainata muilta
taiteen aloilta, Hitchcock vain on niin yllät-
tävä esimerkki tästä. Vaikka pidänkin hän-
tä erittäin taiteellisenä ihmisenä, en ollut
aiemmin huomannut useimpiakaan hänen
viittauksiaan. Yhtäkkiä katsoessani uudes-
taan hänen elokuviaan huomaa, kuinka
maisema muuttuu ja saa taas uusia mer-
kityksiä. •

LÄHTEET

ARTIKKELIT

Fiévet, Laurent 27.12.2003. *Hitchcock ja Schjerfbeck*. Kulttuuri, keskustelua. Helsingin Sanomat.

Kiviranta, Marja-Terttu 15.11.2003. *Hitchcockin Helene*. Kulttuuri C 1. Helsingin Sanomat.

Vainio, Risto 5.1.2004. *Vielä Hitchcockista ja Schjerfbeckistä*. Kulttuuri, keskustelua. Helsingin Sanomat.

INTERNET

<http://www.hyvinkaa.fi/taidemuseo/1-tiedote/modernismi.htm>

<http://www.sea.fi/esitykset/syksy2003/maalaustaide.html>

Design outdoors!
- MAISEMASUUNNITTELIJAN AJATUKSIA

Harvalta lienee jäänyt huomaamatta muuttaman vuoden sisällä noussut voimakas sisustustrendi. Aiheeseen paneutuneet tv-ohjelmat, lehdet ja tapahtumat julistavat tehokkaasti visuaalisuuden sanomaa. Mitä tekemistä hortonomilla on tässä paketissa?

Jos **Jonna Korholalta** kysytään, on Suomen design-kentässä suuri hortonomin eli viihesuunnittelijan mentävä aukko. Maisemasuunnittelu Kontrasti Oy:n perustajaosakas Korhola uskoo lujasti sisustustrendin jatkumiseen, ja näkee maassamme kosolti potentiaalia oman alansa kasvuille.

Erotuksena maisema-arkkitehdista hortonomi (amk) paneutuu käytännön asioihin. Alan ammattilaisen toimenkuvaan ei kuulu miettiä laajoja, teoreettisia kysymyksiä eivätkä työkohteisiin kuulu niinkään maisemat maisemointina vaan pienemmät puisto- ja piha-alueet. Korholan mukaan yleisempiä kysymyksiä tulee kuitenkin pohdittua.

Kontrasti pelaa avoimen strategisesti visuaalisuudella: narsissit viiskulmalaisen kivijalkatoimiston ikkunalaudalla ja ammattimaisesti suunniteltu graafinen ilme

ENÄÄ EI HALUTA PYSYÄ TAUSTALLA PELKÄSTÄÄN PÄÄTTÄMÄSSÄ KORISTESORAN VÄRISÄVYSTÄ, VAAN TARKOITUS ON OTTAA AKTIIVISESTI OSAA MUOTOILUKENTÄN TAPAHTUMIIN. ESIMERKIKSI MENNEILLÄ DESIGNPARTNERS –PÄIVILLÄ KONTRASTI NÄHTIIN EDUSTAMASSA MARIMEKON TAPAISTEN TUTTujen NIMIEN RINNALLA.

herättävät kiinnostusta ja tekevät yrityksestä helposti lähestyttävän. Päämääränä on näkyä, mikä käy ilmi myös viimeisen päälle toteutetuista nettisivuista. Ihmettelen tietämättömyyttäni alan suhteen, ja Korhola vastaa muita toimistoja toki olevan piilossa jossain. Myös Kontrastilaisia neuvottiin valmistuttuaan ottamaan rauhallisesti, mutta tämä ei houkutelut: mieluummin heti tarkat liikelaskelmat ja työtila näkyvältä paikalta. Strategian puremisesta kertoo tämäkin teksti: kun allekirjoittanut oli kävellyt pirteän näyteikkunan ohi riittävän monta kertaa, täytyi ottaa selvää mistä on kysymys.

Kontrasti vaikuttaa viimeistelyine ilmi-asiineen kuin miltä tahansa pieneltä luovan alan yritykseltä. Tyylikäs ikkuna Laurinkadulla kyllä huomataan, mikä on tarkoituskin. Korholan mukaan ala tarvitsee jotain muuta, kuin mihin on totuttu. Enää ei haluta pysyä taustalla pelkästään päättämässä koristesoran värisävystä, vaan tarkoitus on ottaa aktiivisesti osaa muotoilukentän tapahtumiin. Esimerkiksi menneillä DesignPartners –päivillä Kontrasti nähtiin edustamassa Marimekon tapaisten tuttujen nimien rinnalla.

Korholan mukaan yleisesti ottaen kaikialta löytyy parannettavaa. Ympäristön

suunnitteluun pitäisi panostaa enemmän. On mielenkiintoista, että Kontrastin väki kokee itsensä nimenomaan muotoilijoiksi. Korhola havainnollistaa yrityksen konseptia sanomalla, että design on tuotava ulos. Kilpailu alalla on vähäistä, mikä kertoo liikeidean uutuudesta ja alan tilanteesta; oikeastaan toimisto design-konsepteineen on osa yhä jatkuvaa sisustus- ja muotoilutrendiä. Korhola täsmentääkin toimenkuvaansa: maisemasuunnittelu tarkoittaa hänen mielestään tavallaan ulkona sisustamista.

Kontrastin omaa alaa ovatkin juuri pihat, joihin ei Korholan mukaan panosteta Suomessa tarpeeksi. Varsinkin rakennusarkkitehtien kanssa tehtävässä tiiviissä yhteistyössä pitäisi ymmärtää pihasuunnittelun tarpeellisuus. Korholan mielestä arkkitehtien luomukset vain korostuvat, kun ympäristö suunnitellaan sopimaan yhteen rakennuksen kanssa. Luonnonmukainenkin kohde voidaan kuitenkin toteuttaa tyyllillä; tärkeintä on toimia paikan mukaan, ja ihmisten viihtyvyys on olennaista.

Maisemasuunnittelu on Korholan mukaan lähinnä kattotermi, jonka alle mahtuu erilaista toimenkuvaa. Kuten sanottua, ala kaipaa hänen mielestään nostetta. Tämä tuli todettua muun muassa

LUOVAN SUUNNITTELIJAN KASVI- JA MATERIAALISUOSIKIT OVAT GRAAFISIA JA SELKEÄLINJaisia.

vaihto-oppilasvuoden aikana Vancouverissa, mistä saatiin paljon vaikutteita. Koko Kontrastin tiimi oleskeli tuolloin kaupungissa, ja kohta päätettiin yhteisen yrityksen perustamisesta.

Tekemistä Suomessa riittäisi, ja mahdollisuudet toteuttaa tyylikkäitä kokonaisuuksia ovat hyvät. Korhola huomauttaa täällä saatavilla olevista hienoista luonnonmateriaaleista, kuten graniitista (rapakon takana on kuulemma saatavilla pääasiassa betonikiviä).

Nyt toimisto on ollut pystyssä noin vuoden. Kontrastilaiset eivät näe mitään syytä rappioromantiikkaan kaupunkikuvassa; muokkaamalla viheralueista ja pihoista tyy-

likkäämpiä lisätään selkeästi viihtyisyyttä.

Hortonomin koulutuksessa lähinnä raapaistaan puutarhataiteen historiaa. Historia tulee kuitenkin kohdattua, kun vanhojen kohteiden yhteydessä täytyy ottaa huomioon museoviraston vaatimukset, esimerkiksi vanhan helsinkiläistalon entisen perunakellarin käyttötarkoitusta ei niin vain muutetakaan. Ja muotoilua tai ei: hortonomin on tunnettava noin tuhat kasvinimikettä.

Luovan suunnittelijan kasvi- ja materiaalisuosikit ovat kuitenkin graafisia ja selkeälinjaisia. Mielekästä ja hauskaa on suunnittelu eri materiaalien, värien ja muotojen kontrasteilla leikitellessä. •

Pukumiehen Onnelassa

Dressmann-vaatetusketjulla pyyhkii hyvin. Mainoskuvien herrat tosin elävät aivan omassa kuplassaan, jossa joka päivä on ihana ja aurinkoinen päivä golfradalla, rannalla tai urbaanissa miljöössä. Heidän maailmaansa kuuluu muun muassa naisten iskeminen ja rento rannalla oleskelu – kaikki terveessä ulkoilmassa, iloisen ja terveen (poika)miesporukan kesken ja tietysti hyvin pukeutuneena.

Mainoskuvat ovat pilkahduksia miesten homososiaalisista tilanteista – sfääreistä, joissa miesten väliset suhteet syntyvät. Tällaisia homososiaalisten tilojen ja tilanteiden kuvauksia löytyy esimerkiksi kuvataiteen historiasta paljonkin. Esimerkkeinä voi mainita taidekoulujen ateljeekuvaukset, joissa miespuoliset opiskelijat jäljentävät alastonta miesmallia maineikkaan miespuolisen taiteilijan johdolla. Mieleen tulevat myös perinteiset metsästys-, militaria- ja poliittiset kuvaukset – ne ovat yleensä tiloja, joista naiset on suljettu pois.

PETRA BOIJE

Kuvat: www.dressmann.fi

Dressmannin mainoskuvasto pelaa paljolti samoilla homososiaaliisilla tilanteilla, mutta homoassosiaatioita hysteerisesti vältellen. Dressmannin maskuliininen, lihaksikas, terve, hyväkuntoinen, rusketunut, menestynyt, tyylikäs, itsevarma ja muotitietoinen mieshän ei tietenkään voisi olla homo, vaikka osaakin pukeutua. Panniikki menee joissakin mainoksissa jo naurrettaviin mittasuhteisiin. Miesten väliselle kosketukselle löytyy aina ”tervehenkinen” selitys, ja erityisesti katseiden kohteet valitaan tarkoin. Katseen kohteen jäädessä kuva-alueen ulkopuolelle on oletettavaa, että Dressmann-onnelassa kohde on jokin hehkeä nainen, joka kävelee kaverusten ohi. Onnelan miestyyppejä on myös aina samanlainen – ylikorostetun maskuliininen, urheilullinen ja menestyksekkäs. Mitään neiteilyä tai keikarointia ei Onnelan miesharrasta, vaikka kiinnittääkään ulkonäköön huomiota.

Esimerkkini ovat Dressmannin netti-

sivuilta (www.dressmann.com) löytyvät stillikuvat. Kuvaustilanteita on Onnelassa kahdenlaisia. Ensimmäinen tilanne on tyyppillisesti virallisemmän asun mainos, jossa mies tai miehet on laitettu seisomaan tai kävelemään suoraan kameraa päin. Miehiä ei ole kuvattu kertaakaan takaapäin. Asennot ovat ryhdikkäitä ja hymyt välkehtiviä. Miehet poseeraavat tietoisesti katsojalle, kädet ovat joko taskuissa, sivulla tai ristissä rintakehän päällä. Kädet ja jalat eivät koskaan hötkyile. Kun kuvassa on useampi mies, kosketusta heidän välillään yleensä vältellään. Miesten väliin jää kuin pakonomaisesti säännöllinen tyhjä tila, reviiiri. Muutamissa esimerkeissä miehet seisovat melko lähellä toisiaan (toinen hieman taaempaan), mutta silloin kädet pidetään visusti taskuissa ja katseet luodaan joko suoraan katsojaan tai yläviistoon, kuvan ulkopuolelle. Tällaisia tilanteita ovat esimerkiksi kaupunkimiljöö, ranta tai juhlat meren läheisyydessä. Juhlakuvissa esiintyy huo-

toverillisuus, tosin tälläkään kertaa miesten katseet eivät kohtaa, vaan molemmat katsovat suoraan kameraan. Fyysistä kontaktia on myös eräässä spontaanin tilanteen kuvassa, jossa kaksi miestä törmäilee rannalla leikin tiimellyksessä. Tähän voisi lukea merkityksiä, jotka poikkeaisivat Onnelan heteronormatiivisesta maailmasta, ellei vaikutelmaa olisi murskattu istuttamalla puolialaston nainen kaksikon välittömään fyysiseen läheisyyteen. Mielenkiintoiseksi muodostuu kuva, jossa kolme miestä juoksenteleerantaviivaa pitkin pelkissä uimahortseissa. Kaksi miehistä kantaa tyttöjä selässään, kaikki nauravat, aurinko paistaa ja päivettyneet, lihaksikkaan vartalot kimaltavat. Miehet, jotka kantavat tyttöjä, katsovat toisiaan leveät hymyt ja valkoiset hampaat loistaen. Kukalliset (toisella mustavalkoiset, toisella punavalkoiset) shortsit voi nähdä vihjeinä seksuaalisesta latauksesta – tosin kohteena ovat todennäköisesti selässä roikkuvat tytöt, eivät miehet itse, katseista huolimatta.

Mainoslauseen ”Dressmann – kaikille miehille” varjolla voisi luulla, että yrityksellä olisi intressejä vedota myös homoyleisöön. Komeaksi laskettavat, lihaksikkaat ja tyylikkää herrasmiehet, jotka joissain kuvissa esittelevät myös paljasta pintaa, ovatkin varmasti mielekästä katseltavaa sekä naisille että miehille. Mutta viittaukset tai mahdollisuudet miesten väliin, muihin kuin kaverillisiin väleihin jätetään kovin vähäisiksi, vaikka puitteet sellaisille olisivat loistavat. Korostetun heteroseksuaaliset, maskuliiniset ja aktiiviset miehet (poika)miesporukoissa eivät jätä tilaa muunlaisten miestyyppeiden olemassaololle. Pukumiehen Onnelassa siis toistaiseksi kaikki hyvin – siellä pidetään hauskaa, isketään naisia, juhlietaan rannalla ja vieteään yleensäkin huoletonta elämää – kuplan sallimissa rajoissa. •

mattavan paljon taustaihmiä taka-alalla, etenkin naisia. Ruokaa tai juomaa juhlassa ei tosin esiinny – Onnelassa on ilmeisesti luonnollista kokoontua usean kymmenen ihmisen kanssa ruohikolle juhlavaatteissa seisomaan. Samantapaiset tilanteet esiintyvät myös epävirallisempien asujen mainoskuvissa, mutta tällöin kuvaustavat ovat hieman rennompia. Niissä miehet esiintyvät tyyppillisesti aurinkoisessa ulkoilmassa, sinistä taivasta vasten, meren pilkottaessa taka-alalla. Vapaa-ajan kuvissa miesten sallitaan myös hieman kosketella toisiaan. Yhdessä kuvassa keskimmäinen mies on kietonut kätensä kahden toisen miehen ympärille ja keskittänyt katseensa oikeanpuoleiseen, joka tosin katsoo jonnekin aivan muualle. Toisessa kuvassa nähdään vanhemman miehen voimakkaat, karvaiset käsivarret lepäämässä nuoremman, pitkätukkaisemman hartioiden päällä. Halutessaan tähän kuvaan voi lukea muitakin merkityksiä kuin

Täällä Damaskos

Kerrostumia vanhassa kaupungissa: roomalaiset pylväät kehystävät oviaukkoa. Maanpinta on kohonnut parissa tuhannessa vuodessa.

LINDA LESKINEN

Suomen Lähi-Idän instituutin järjestämä, viikon mittainen opintomatka Syyrian pääkaupunkiin Damaskokseen tuotti jännittäviä kohtaamisia. Kirjoituksen loppuun mennessä myös selviää, missä syntyivätkään aakkoset. Welcome!!

**KAIKKIALLA ON
YHÄ JULISTEITA,
JOISSA KEHOTETAAN
(OLETETTAVASTI)
ISÄNMAAN JA
USKONNON
NIMISSÄ
VÄLTÄMÄÄN
TANSKALAISIA
TUOTTEITA.**

Syyrialaiset tapaavat ihan oikeasti sanoa, että ihmisellä on kaksi kotia: se paikka, jossa hän asuu ja Syyria, "the cradle of humanity". Damaskos on 1,7 miljoonan ihmisen koti, eikä välttämättä viehättävin sellainen; nuhainen turisti huomaa pian jotain mustaa neänälinnassaan. Kaupungin yllä leijuu kaoottisesta liikenteestä aiheutuva ainainen, kellertävä saastesumu. Villisti vilistävät autot eivät kuitenkaan tunnu häiritsevän paikallisten arkea. Lukion historiankokeen Rooma-kysymyksen vastauksessa käyttämäni ilmaus "kauppaa tehtiin bisneksen muodossa" saattaa jopa päteä Damaskokseen; alueella on todella käyty kauppaa tuhansia vuosia, ja roomalaisaika muodostaa vain yhden kerroksen kaupungin historiasa. Myyntitaito näyttää kulkevan veressä.

Syyria on hyvin suljettu maa, itse asiassa poliisivaltio, eikä tuontilupaa myönnetä kenelle tahansa. Niinpä kurssilaiset saivatkin mukaansa "matkalukemista", kuten Gilgameshia nuolenpääkirjoituksella painettuna. Vasta kun sekä parlamentin että presidentin hyväksynnän saanut rekisteröinti astuu voimaan, saa akateeminen Lähi-Idän instituutti tuoda maahan niinkin epäilyttävää materiaalia kuin Helsingin yliopiston assyriologian laitoksen julkaisuja.

Maahan näyttää jääneen rantautumatta myös jotain muuta; kuhisevan kaupungin esteettinen vaikutelma on omanlaisensa. Lukemattomien pienten puotien kaupakyltit vuoraavat talojen seinustoja muodostaen erottamattoman osan katukuvaa. Kylttien räikeältä ja viimeistelemättömältä vaikuttava graafinen ilmiasu jatkuu yllättävän kokonaisvaltaisesti etiketeistä nenälinnapakkauksiin. Näkyvät pikselin reunat kirjaimissa ja kuvissa ovat pop, tai sitten eivät. Graafiselle suunnittelijalle olisi hyvinkin työsarkaa. Äänimaailmaa ainakin hallitsee arabi-pop.

Syyriassa kellonaika on sama kuin Suo-

nessa, mutta turistilta tuntuu kuin eläisi 80-lukua: viikon Damaskoksen keskustassa pyöriytyä vastaan on tullut vain muutama länsimaalainen. Maaliskuu ei tosin ole maassa matkailusesonkia, mutta turismi ei edelleenkaan ole järin suuri elinkeino. Kadulla etenevä suomalainen tyttölauma kyllä huomataan. Olen varma, että lähes maaniset "Welcome" – toivotukset ovat lähtökohteisesti jonkin matkailustrategiaa pohtineen virkamiehen päästä karannut keksintö. Welcome on löytänyt lukuisina versioina tiensä myös muovipussien kylkiin, muovipussit taas muodostaen vakavan roskaongelman tienvarsilla. Kuuleman/matkaoppaan mukaan beduiinikulttuuriin on perinteisesti kuulunut roskien jättäminen taakseen; tapa, joka ei enää ole tarkoituksenmukainen hajoamattoman muovin ollessa kyseessä. Tiedä häntä.

DON'T BUY DANISH PRODUCTS

Kun muudan tanskalainen sanomalehti päätti julkaista sivuillaan kuvia profeetta Muhammedista, syntyi Damaskoksessa mellakoita. Kuten tavallista, Ruotsin hallitus ylireagoi kehottamalla kansalaisiaan poistumaan maasta ja luokittelemalla Syyrian vaaralliseksi matkustuskohteeksi. Tietenkin

oman lähetystön palamisella on seurauksensa, mutta arvattavasti kyse oli rajatun joukkion suunnitelmallisesta täsmäiskusta, ei yleisestä vihamielisyydestä johtuvasta spontaanista mielenilmauksesta. Ilman muuta herää silti kysymys, miksi poliisivaltio ei kyennyt etukäteen puuttumaan tapahtumien kulkuun taatakseen lähetystöjen diplomaattisen koskemattomuuden. Hotellivirkailijan mukaan selkkausta hoidetaan korkealla tasolla. Ilmapiiiri kaupungilla on rauhallinen, mutta epäilyttää, kantautuvatko kansainvälisen politiikan muodolliset sopimukset paikallisten arkeen saakka. Kaikkialla on yhä julisteita, joissa kehoitetaan

(oletettavasti) isänmaan ja uskonnon nimissä välttämään tanskalaisia tuotteita.

Lähi-Idän instituutin johtaja Raija Mattila mainitsi, miten huivien käyttö on lyhyen ajan sisällä lisääntynyt Syyriassa. Tanskakohu on omiaan lisäämään voimistunutta kansallistunnetta maassa, jonka hallinto on muuten hyvin sekulaari. Boikottijulisteita voimallisemmin katukuvaa hallitsevat kuitenkin presidentti Bashar al-Asad ja hänen isänsä, edesmennyt presidentti Hafiz al-Asad. Entinen lääketieteen opiskelija on nyt maan isän roolissa. Me-henki on suomalaisen silmin ja korvin vahva: ”Finlanda! You are welcome by Syrians.”

HUMANISTINEN PÄÄTÖS

Historiallisesti nähtynä Syyria on vanha lännen ja idän kohtauspaikka. Esimerkiksi Damaskoksen väestöstä kymmenen prosenttia on edelleen kristittyjä, ja vanhassa kaupungissa pätee edelleen jako muslimien, kristittyjen ja juutalaisten kaupunginosiin. Damaskoksen keskeisin nähtävyys Umajadi-moskeija toimii paikalla, jossa aikoinaan palvottiin Zeusta. Damaskos oli lähes 700 vuotta Rooman vallan alaisena, kunnes muslimit valloittivat sen vuonna 635. Umajadi-moskeija kuvastaa kaupungin historiaa ehtiessään muuttua roomalaisesta Jupiterin temppelistä kristilliseksi kirkoksi, ja lopulta vuonna 661 noin sata vuotta islamilaista maailmaa hallinneen Umajadi-dynastian loisteliaaksi moskeijaksi. Rimpso meni muuten näin: Mekka, Medina, Jerusalem, Damaskos, Bagdad.

Vanha kaupunki olisi yksi maailman suurimpia arkeologisia kaivauskohteita, ellei siellä yhä asui ihmisiä. Ensimmäinen maininta Damaskoksesta löytyy Karnakin temppelistä vuodelta 1480 eaa. Taidehistoria, kalevalainen äititiede, yhdistää jälleen kansoja. On hyvin sympattista, että roo-

Downtown Damaskos: Umajadi-moskeijan minareetti toimii maamerkinä.

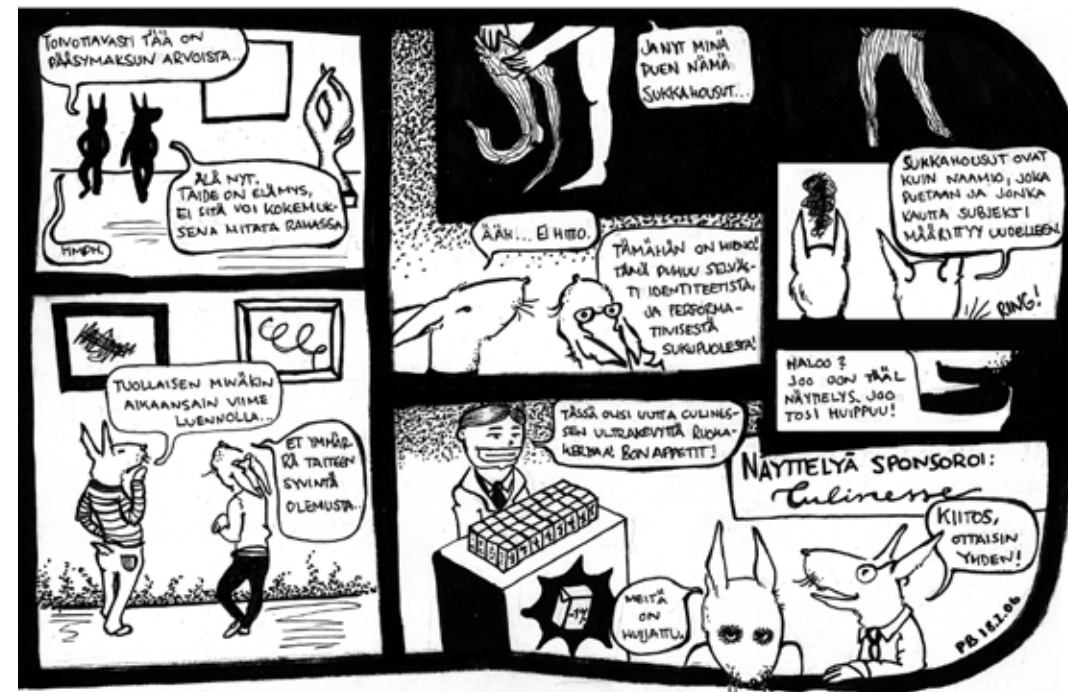
malaiseen arkkitehtuuriin sekoittui paikan päällä itäisiä piirteitä. Näin monessa vanhassa friisissä koristeena kukkia, ikään kuin jonon päivänkakkaroita.

Historian kanssa ei kuitenkaan olla turhantarkkoja. Kansallismuseossa on nähtävillä pieni, muutaman neliösenttimetrin kokoinen savitaulu, johon on kaiverrettu maailman ensimmäiset aakkoset. Pikku esinettä mainostetaan (paikallisin graafisin eväin) suurellisesti turisteille ihmeellisenä aarteena. Oikeastaan varhaisimmat havainnot aakkosten käytöstä on saatu nykyisen Palestiinan alueelta.... ”You from Germany? Chinese?!” Mitä sitä turhia rajoja vetelemään. •

Iranilaisia pyhiinvaeltajia.

TAIDENÄYTTELYSSÄ

Taiteiden tutkimuksen
laitoksen alaisuudessa toimii
perinteikäs Piirustuslaitos.
Mutta mikä on Piirustuslaitos
ja keitä siellä käy?

Porthania-rakennuksen saneerauksen takia Piirustuslaitos nyt evakossa Teollisuuskatu 23:n tiloissa (jotka myös ovat käyneet läpi remonttia). Piirustuslaitos on paikka, jossa halukkaat voivat opiskella piirtämistä ”perinteistä akateemista tapaa noudattaen” eli edetä kipsiveistosten hiilipiirustuksesta elävän mallin maalaamiseen. Olen käynyt laitoksella piirtelemässä joskus säännöllisemmin, joskus harvemmin, mutta vähän melua itsestään pitävä Piirustuslaitos on monelle yliopistolaiselle lähes tuntematon. Kävin paikan päällä haastattelemassa laitoksen esimiestä Pertti Summaa ja selvittämässä Piirustuslaitoksen historiaa ja arkea tänä päivänä.

Pertti Summa on ollut Piirustuslaitoksen esimiehenä tai ”piirustusmestarina”, kuten tätä toimea ennen kutsuttiin, vuodesta 1986 lähtien. Myös Taideteollisessa korkeakoulussa ja EVTEK:in muotoiluinsitituutissa opettava Summa on koulutukseltaan taiteilija.

Summa kertoo, että Piirustuslaitoksen taru alkoi vuonna 1678. Tarkempaa tietoa löytyy vuonna 1990 Helsingin yliopiston Sinebrychoffin taidemuseoon järjestämän, tästä aiheesta kertovan näyttelyn näyttelyluettelosta, jonka Summa etsii kirjahyllystään. Kirjasen mukaan Turun akatemia palkkasi Daniel Medelplanin tieteellisten julkaisujen kuvitusten kaivertajaksi – vuosipalkkanaan kaksi viljatynnyriä. Piirustuslaitoksella ei siis ollut vielä opetusta tässä

vaiheessa, se tuli mukaan vasta 1700-luvun alussa. Piirustusmestarin töihin kuului myös akatemian tapettien maalaaminen konsistorin istuntosaliin ja muu vastaava juhlava koristelu. Tuohon aikaan piirustus kuului mm. miekkailun, ratsastuksen, tanssin ja kielten ohella sivistyneistön perusopetuspakettiin eurooppalaisissa yliopistoissa. Monien muiden taitojen opetus on vähitellen hiipunut yliopistoista, mutta piirustusallien toiminta jatkuu yhä.

Piirustuslaitos muutti Helsinkiin yliopiston mukana, ja piirustusmestarin virka tuli vakituiseksi vuonna 1830. Vuosina 1869-1892 piirustusmestarina toiminut Adolf von Becker ajanmukaisti opetusta, ja pikkuhiljaa opetuksessa käytettävien kipsijäljennösten ja piirustusallin kirjastoon hankittavien taidekirjojen määrä kasvoi. Beckerin seuraaja Fredrik Ahlstedt uudisti piirustusallia lisää: hän hankki täytettyjä eläimiä ja lintuja sekä keramiikkaa. Toimintaan tuli myös mukaan ilmeisesti ensimmäistä kertaa alastoman mallin piirustus. Sittemmin piirustusallin taidekoelma karttui merkittävästi, nyt keräilyn tahti on jo hiipunut.

Laitoksella ovat opiskelleet Magnus von Wright, Albert Edelfelt, Unto Pusa ja Toive Jansson sekä monet muut kuuluisuudet, ja osa heistä jatkoi uraansa piirustusallin opettajina. Nykyäänkin Piirustuslaitoksella on opiskellut viime aikoinakin monia tunnettuja taiteilijoita, kuten Ilkka Lammi ja

REPORTAASI

ANNA LINDFORS

Piirustuslaitoksella

Viggo Wallenskiöld.

Piirustuslaitoksella käy Taiteiden tutkimuksen laitoksen www-sivujen mukaan noin sata opiskelijaa vuodessa. Summan mukaan kävijöitä on ollut jonkin verran vähemmän, ainakin sinä aikana, kun laitos on ollut tilapäistiloissa Vallilan Teollisuuskadulla.

Lukuvuoden alussa järjestetään hakutalaisuus, jossa vain nopeimmat saavat paikan, sillä Piirustuslaitoksen tilat ovat rajalliset. Väki kuitenkin harvenee yleensä viimeistään keväeseen mennessä, jolloin mukaan mahtuu lisää kiinnostuneita.

Opetusta laitos järjestää maanantaisin, tiistaisin ja keskiviikkoisin, mutta myös muulloin saa työskennellä itsekseen. Opilaita on monen tasoisia, joten yhtenäistä opetusta ei ole, vaan paremminkin henkilökohtaisia ohjeita ja neuvoja opettajalta.

Aluksi uudet opiskelijat piirtävät klassisia kipsiveistoksia täynnä olevassa salissa valitsemiaan kohteita ja taitojen kehittyttyä he pääsevät opettajan hyväksynnän jälkeen siirtymään malliluokkaan. Kipsipiirustuksen yli ei voi hypätä, vaan taitavinkin piirtäjä lähtee etenemään alusta. Elävää mallia pääsevät silti kaikki piirtämään, sillä keskiviikkoiltaisain laitoksella järjestetään croquis-ilta, jossa pääsee harjoittelemaan nopeaa piirustusta.

Edistyneet työskentelevät toisessa salissa piirtäen tai maalaten samaa mallin asentoa yleensä viikon verran, joskus pidempäänkin. Jotta ehtisi perehtyä työhönsä kunnolla, opiskelijan on käytävä laitoksella aika usein, mutta myös lyhytjänteisempi työtapa käy päinsä. Kukin voi taiteilla omaan tahtiinsa.

Jotkut ovat ihmetelleet Piirustuslaitoksen laajaa ikähaitaria. ”Piirustuslaitoksella käyvät opiskelijat ovat tosiaan hyvin heterogeenista porukkaa”, Summa selvittää.

**KIPSIPIIRUSTUKSEN YLI
EI VOI HYPÄTÄ, VAAN
TAITAVINKIN PIIRTÄJÄ
LÄHTEE ETENEMÄÄN
ALUSTA. ELÄVÄÄ MALLIA
PÄÄSEVÄT SILTI KAIKKI
PIIRTÄMÄÄN, SILLÄ
KESKIVIKKOILTAISIN
LAITOKSELLA
JÄRJESTETÄÄN CROQUIS-
ILTA, JOSSA PÄÄSEE
HARJOITTELEMAAN
NOPEAA PIIRUSTUSTA.**

Opiskelemassa käy niin perustutkinto-opiskelijoita, jatko-opiskelijoita, jo valmistuneita vanhoja opiskelijoita kuin muitakin innokkaita. Mukana on esimerkiksi joku arkkitehtikin. Jotkut taas ovat yliopistolta taideopiskelijoiksi siirtyneitä.

Piirustuslaitos ei siis ole tarkoitettu vain yliopisto-opiskelijoille, vaan myös muualta tulevat saavat käydä siellä ns. yksityisoppilaina, sillä useimpien yliopiston järjestämien luentojen tapaan myös Piirustuslaitoksen opetus on kaikille avointa, vaikka mielellään sisään otetaan ensisijaisesti yliopisto-opiskelijoita. Piirustusta harrastaville yliopiston henkilökunnan jäsenille on oma kokoontumisensa kerran viikossa. ”Useimmat opiskelijat ovat humanistiselta alalta, taidehistoriankin opiskelijoita käymelko paljon”, Summa arvelee. Taidehistorian ja estetiikan opiskelijat saavat opiskelusta parantuvien piirustustaitojen lisäksi halutessaan myös kaksi opintoviikkoa.

Piirustuslaitos tarjoaa tilojen lisäksi vain tuolit, telineet sekä rajallisen määrän paperia ja hiiliä piirustukseen. Malli-

luokassa työskentelevät opiskelijat tuovat omat maalinsa ja muut materiaalinsa. Innokkaimmat maksavat jopa omat mallinsa, jos työskentelevät laitoksella itsenäisesti. Muutoin mallin palkan maksaa yliopisto.

Piirustuslaitoksen opiskelijat ovat voineet esitellä töitään kerran lukuvuodessa pidettävässä näyttelyssä, mutta Vallilan tilat eivät ole tätä sallineet. Museoviraston pyynnöstä laitoksen opiskelijoiden töistä koottiin vuonna 2004 näyttely myös Cygneuksen galleriaan.

Porthanian valmistuessa ilmeisesti hie- man etuajassa Piirustuslaitos muuttaa takaisin parempiin tiloihin kesän 2006 aikana. Useissa eri tiloissa laitos on toiminutkin vuosien varrella, mm. Ritarihuoneella, nykyisessä Arppeanumissa, jossa vanhaa piirustussalia pääse katsomaan, sillä nykyisin Albert Edelfeltin isän, Adolf Edelfeltin

suunnitellemat rakennus on yliopistomuseo.

Huolimatta siitä, että laitos on ottanut linjakseen kunnioittaa perinteisiin pohjautuvaa, hieman jäykältä kuulostavaa ”akateemista piirustustapaa” Piirustuslaitoksella on itse asiassa aika rento ilmapiiri. Akateemista ja ilmaisullista vapautta pääsee toteuttamaan, vaikka toiminta onkin jäsentynyt. Mukaan mahtuu monenlaista piirtämisestä ja maalaamisesta kiinnostunutta, fukseista jo aikaa sitten valmistuneisiin ja huvin vuoksi harrastavista taitojaan toden teolla kehittäviin. •

KIRJALLISUUTTA

Kati Heinämies (toim.): *Ars universitaria 1640-1990. Teoksia Helsingin yliopiston piirustussalista.*

RITVA SILAKKA

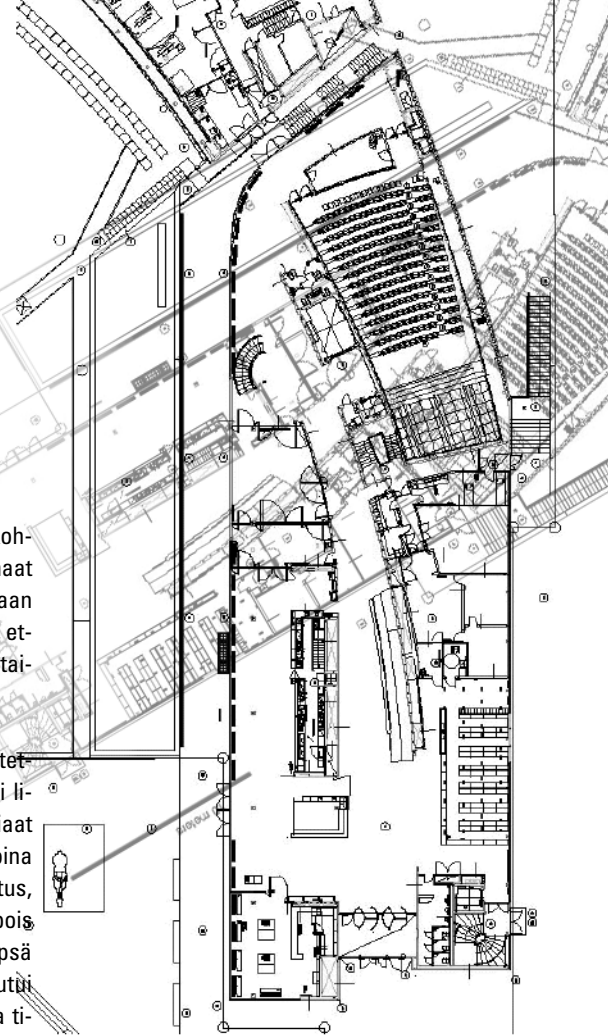
Olettekin ehkä huomanneet, hyvät lukijat, kuinka koristeelliseksi onkaan muuttunut tuo nuku-taiteen museomme Kiasma. Jo ennen joulua, kaupungin hiljentyessä pohtimaan Aleksanterinkadun jouluvalojen jokavuotista estetiikkaa, ne alkoivat ilmestyä sinne. Ensin yksi epämääräinen läntti - jotain vaaleanpunaista alkoi piirtyä hopeiseen seinään. Sen jälkeen toinen. Parittelevia jäniksiä! Mitä! Viikon päästä mainostoimiston herrat tikapuillaan taivaaseen olivat ehtineet ikuistaa seinälle granaatteja, korkokenkiä, hampurilaisia, hylkeitä ja ties mitä järjettömyyksiä! Aivan käsittämätöntä että kaupunkitilamme pilataan tällaisilla töherryksillä, jotka vetävät vertoja jonkin pojan-koltiaisen spraypullolla taiteilemiin nimikirjaimiin julkisen käymälän seinässä.

Mutta ei siinä kaikki. Erehdyin eksymään tilaisuuteen, jota luulin kyseisen museon taidenäyttelyyn

avajisiksi. Se oli kohtalokas virhe. Sain astmakoh-tauksen jo aulassa, kun kattoon ripustetut parhaat päivänsä nähneet joutsenet tiputtelivat sulkiaan vieraiden päälle. Kuka aivokääpiö on keksinyt, et-tä 30 vuotta sitten täytetyt eläimet kuuluisivat tai-demuseoon? Kaatopaikalle ne kuuluvat!

Eikä siinä vielä tarpeeksi, että museo oli muutet-tu kuolleiden eläinten eläintarhaksi. Siellä oli li-säksi muun muassa keksitty teljetä liian uteliaat vierailijat lasikoppiin, jossa sitten saavat noloina pälistellä ulkomaailmaa. Sinänsä hyvä ajatus, että riehuvat räkäkakarot saadaan helposti pois jaloista, mutta kun pahaa-aavistamaton kypsä taiteentuntija kuten allekirjoittanut uskaltautui kokeilemaan tätä nykypäivän surkuteltavassa ti-lassa olevaa "taidettamme", oli paniikkikohtaus lähellä. Kuolleissa eläimissä ei siis ole museolle tarpeeksi haastetta, vaan asiakaskuntakin pitää teljetä eläimen lailla häkkiin!

Säälin teitä, kanssasisareni ja veljeni, jotka tai-teentuntijoina näette tämän uskomattoman son-nan lävitse ja hiljaa todistatte taiteemme lopul-lista rappeutumista. Enää ei liene paluuta siihen ylevään aikakauteen, jolloin taiteilijat olivat taitei-lijoita ja täytetyt eläimet täytettyjä eläimiä. Harvi-naisen oikeaan osui siis kuka lienee museokävi-jä, joka oli tuona samaisena avajaisiltana ehtinyt neitseellisen valkeaan seinään raapustaa liijyky-nällä että "Vittuun ARSE!".

EREHDYIN EKSYMÄÄN TILAISUUTEEN, JOTA LUULIN KYSEISEN MUSEON TAIDENÄYTTELYYN AVAJISIKSI. SE OLI KOHTALOKAS VIRHE.

SUUNNITTELE
EIDOSLAISEN
KANGASKASSI

Eidos ry huolehtii kirjoitasi ja painattaa ensi lukuvuodeksi oman kangaskassin.

Nyt sinun on mahdollisuus suunnitella painatus mustaan kassiin. Kuvion tulee olla mustavalkoinen, kooltaan korkeintaan A5. Ehdotuksessa tulee näkyä merkintä "Eidos ry"

Lähetä visiosi 30.4. mennessä osoitteeseen:
linda.leskinen@helsinki.fi

Ehdotukset ovat näytillä seuraavassa Eidotteessa.
Kiehtovin äänestetään voittajaksi!

KILPAILU!

ÄLÄ TEE MITÄÄN
HÄTIKÖITYÄ

...SEURAAVA EIDOTE ILMESTYY